

31. marts 1958 til 12 øre pr. dag, ved lov nr. 16 af 27. maj 1964 til 20 øre pr. dag og ved lov nr. 105 af 25. marts 1971 til 40 øre pr. dag. Afgiften har i 1975-76 indbragt ca. 1,8 mill. kr.

Som det fremgår af den som bilag 2 optrykte skrivelse fra Handelsflådens Velfærdsråd af 1. april 1976, hvortil i øvrigt henvises, har velfærdsafgiften været faldende, medens velfærdsrådets udgifter under et stort set uændret aktivitetsniveau har været stadig stigende som følge af den almindelige løn- og prisudvikling.

Som anført af velfærdsrådet har driftsregnskabet for de sidste 3 år trods omfattende besparelser og rationaliseringer udvist stadig stigende underskud, som det har været muligt at dække ved hjælp af opsparinger fra de første 2 år efter den sidste forhøjelse af afgiften i 1971. Ved budgetlægningen for 1976-77 har det været nødvendigt at foretage betydelige og uønskede beskæringer indenfor rådets primære aktivitetsområder, og pr. 1. april 1977 vil de nævnte reserver stort set være opbrugt, og det vil, såfremt der ikke tilvejebringes øgede midler til rådets virksomhed, blive nødvendigt at gennemføre radikale nedskæringer i aktiviteter og personale.

Handelsministeriet må i overensstemmelse med det af velfærdsrådet anførte anse det for meget ønskeligt, at rådets arbejde kan videreføres og udbygges i rimeligt omfang, og at man fra dansk side fremdeles bliver i stand til at deltage i samarbejdet med de øvrige nordiske velfærdsorganisationer som forudsat ved lovens gennemførelse i 1948. Man anser det derfor for nødvendigt, at der snarest gennemføres en forhøjelse af de i loven fastsatte afgiftssatser.

Velfærdsrådet har i sin skrivelse af 1. april 1976 kun rejst spørgsmål om en forhøjelse af den del af afgiften, der afholdes af statskassen, men har ikke foreslået nogen ændring af redernes og de søfarendes bidrag. Handelsministeriet må imidlertid være af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at en forhøjelse af velfærdsafgiften sker i samme forhold for alle 3 andele af afgiften, ligesom det har været tilfældet ved de tidligere gennemførte

justeringer af afgiftsbeløbene, og man har derfor udarbejdet nærværende lovforslag, hvorved velfærdsafgiften foreslås forhøjet fra 40 til 80 øre pr. dag, således at afgiften udredes med 20 øre pr. dag af den søfarende, 20 øre af rederen og 40 øre af statskassen.

Lovforslaget har været forelagt de søfarendes og redernes organisationer. Fællessekretariatet for de søfarendes organisationer har givet tilslutning til den foreslåede forhøjelse af de søfarendes andel af afgiften, medens redernes organisationer ikke har ment at kunne gå med til en forhøjelse af redernes andel af afgiften navnlig under henvisning til, at hovedaktiviteterne i velfærdsarbejdet i dag betragtes som samfundsopgaver enten som følge af, at de tilsvarende aktiviteter i land af det offentlige stilles til borgernes disposition, eller fordi de må anses som erstatning for ydelser, samfundet i øvrigt byder sine borgere.

Fra begge sider er der givet udtryk for tvivl om, hvorvidt det er rimeligt på længere sigt at lade skibsfartserhvervets parter deltage i afholdelsen af udgifterne til velfærdsarbejdet for søfarende, idet man bl. a. henviser til, at udgifter af denne art i det øvrige samfund finansieres over skatterne, ligesom man henviser til de i Norge og Sverige gennemførte ændringer med hensyn til finansieringen af velfærdsarbejdet, der er omtalt nærmere i velfærdsrådets skrivelse.

Handelsministeriet er enig i, at spørgsmålet om byrdefordelingen i forbindelse med finansieringen af velfærdsarbejdet med rette kan rejses og er indstillet på, at dette spørgsmål bør undersøges nærmere eventuelt i et dertil nedsat udvalg. Da en sådan undersøgelse under alle omstændigheder vil tage nogen tid, har man dog under hensyn til de foreliggende økonomiske vanskeligheder ved en videreførelse af velfærdsrådets arbejde, anset det for påkrævet at søge den foreslåede forhøjelse af velfærdsafgiften gennemført.

For statskassen vil den foreslåede afgiftsforhøjelse betyde en merudgift på ca. 920.000 kr. årligt.